

det Andet. Det er af Sagkyndige antaget, at 12 God ikke bør overstrides i Dybgaaende for Skibe, der skulle kunne anvendes overalt til Kystforsvar; men de Skibe, med Hensyn til hvilke der gjøres Anse, stikke betydeligt dybere, og paa den anden Side ere de ved det ikke paaregnede Dybgaaende komne til at ligge saa lavt, at de ikke ere stiftede til at være Søskibe; ialfald maa der foregaae betydelige og kostbare Forandringer med dem, naar de skulle kunne bruges til dette Viemed. Jeg skal ikke her gaae ind paa Enkelthederne ved denne Sag, — det er Noget, der ligger udenfor denne Behandling, — men dem, der ikke have gennemlæst den hele Beretning, vil jeg raade til snart at gjøre dette, idet det vil være interessant for dem at see, hvorledes Fordomme hos en Stand kunne paadrage Staten store Udgifter og gjøre de Hensigter, som den lovgivende Magt har havt med sine Bevillinger til Tuset, eller ialfald i høi Grad svække dem. Erfaringen fra den forrige Krig synes ikke at have tilstrækkeligt belært dem, der have forestaaet Bygningen af disse Skibe. Det er jo dog aabenbart, at „Rolf Krake“ viste sig at være en saadan Mellemtung, der ikke kunde udrette, hvad der kunde ønskes og fordres af de Skibe, vi skulle have i vor Marine. Den var for lang til at gaae ind i det bugtede Alsløb og for langsom til at gjøre Søevolutioner. Denne Sag vil dog naturligvis senere paa en ganske anden Maade blive Gjenstand for Betragtning her i Thinget, men jeg har kun anført dette for at vise, at det forekommer mig hensigtsmæssigt, at man, inden man gaar videre med det sidste Skib, der blev bevilget ifjor, venter, indtil man har forvisset sig om, at den Indsigt og Dygtighed er tilstede paa vort Værf, som er fornøden til at tilveiebringe de Skibe, hvortil der virkelig er Trang, og som vi gennem de bevilgede Midler tilfugte at anskaffe. Det er altsaa 100,000 Rb., som jeg mener, at man uden Skade kan spare ved Slaaden, og paa denne Maade tilveiebringes en Beparelse af 720,000 Rb.,

hvorved det Beløb, som extraordinarret skulle tilveiebringes, nedsættes til omtrent 5,630,000 Rb.; de 30,000 Rb. ville vistnok ikke være at tage i Betragtning, da der paa mange Smaaposter kan spares og paa andre Poster kan tilveiebringes en større Indtægt end paaregnet. Med Hensyn til Fordelingen paa de to Indtægtskilder, som den ærede Minister har antydet, og som ogsaa efter min Mening ere de, man bør tie til, mener jeg, at man kunde dele det hele Beløb, jeg nu nævnte, saaledes, at der ved Brug af Activer udrededes 4,100,000 Rb. og ved en Indkomstkaf 1,500,000 Rb., idet man bedes erindre, at Krigsindskatten og Krigsbrændevinsindskatten ikke kunne paaregnes at ville udgjøre mere end omtrent 1,200,000 Rb. Selv om man nu imidlertid skulle gaae ind paa Anskuelser af den Art, jeg har nævnt, og komme til det samme Resultat, er det dog aabenbart, at dette er Noget, som kun vedkommer Diebliffet. Hvad Fremtiden angaaer, har jeg ikke den Tro til den nuværende Regjering, at den kan eller vil tilveiebringe saadanne Beparelser og saadanne Forandringer i vor Statshuusholdning, at vore Udgifter virkelig komme til at svare til vort Lands Bæreevne og Magtstilling, og jeg tror derfor, at Folkethinget maa tage denne Sag i sin Haand. Det maa komme dertil, at der bliver nedsat en Undersøgelsescommission, en finansiel Commission, gennem hvilken det tilfugtede Formaal kan søges opnaaet fra Folkets Side. Dersom dette imidlertid skal ske, maa man have en meget mere vidtgaaende Undersøgelse at støtte sig til end den, der her kan gjøres, og jeg skal derfor nu blot nævne det som en Tanke, jeg har, en Tanke, der iøvrigt deles af mange flere, at dømme efter den Afstemning, som engang tidligere har fundet Sted her i Thinget, da det saa at sige kun var Finantsministerens Stemme, der forhindrede, at en saadan Undersøgelsescommission blev nedsat. Med Hensyn til Fremtiden sætter jeg mit Haab hertil samt til en roligere Betragtning af vort Lands nuværende Ube-